

„Інженер-машинобудівник“

Поставши в 1770 р. як форпост модернізації степової України, Олександрівська фортеця створила міцне підґрунтя для усвідомлення необхідності підготовки технічних фахівців. Так, у 1900 році в м. Олександрівську було відкрито середнє семикласне механіко-технічне училище, очільником якого став знаний у країні інженер і педагог Д. М. Поддєрьогін. Так розпочався нелегкий, але сповнений неймовірних досягнень у науково-технічній освіті шлях нашої славетної «Машинки».

Історія газети «Інженер-машинобудівник» – це фактично дзеркало еволюції технічної думки та промислового поступу. Якщо ми пройдемося її сторінками, то побачимо неймовірний шлях: від перших іскор у кузнях до складних мікросхем сучасних літаків.

На ранніх етапах газета фіксувала період, коли основою машинобудування були важка праця та металургія. Велика увага приділялася майстерності ковалів та ливарників – це був час «заліза та вогню».

У подальшому перші шпальти газети розповідали про перехід від ручної праці до механізованої. Публікувалися статті про науковців-раціоналізаторів, які знаходили способи швидше та якісніше «гартувати сталь», технічно вдосконалюючи виробництво машин і механізмів. Газета починала писати про токарні, фрезерні та свердлильні верстати, адже машинобудування ставало «індустрією, що створює індустрію». З'явилися перші креслення, що вимагали мікронної точності, а інженер перетворився на ключову фігуру, яка працює не лише молотом, а й логарифмічною лінійкою.

Сучасні сторінки «Інженера-машинобудівника» кардинально відрізняються від перших випусків. Сьогодні обличчя машинобудування – це стерильні лабораторії, а замість шуму молотів чути тихий гул серверів.

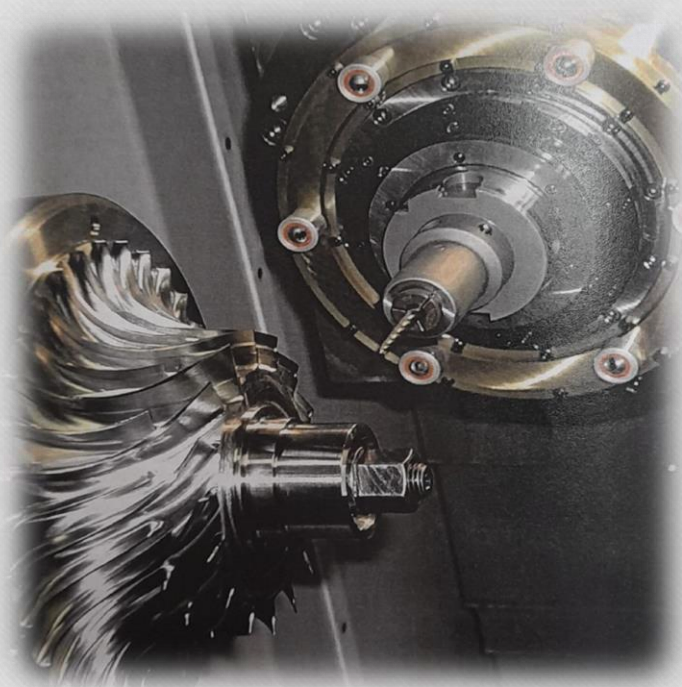
«Інженер-машинобудівник» демонструє, як змінювався профіль фахівця:

Від коваля до програміста систем ЧПК (числового програмного керування).

Від пріоритету кількості виплавленого чавуну до надійності програмного коду в авіасистемах.

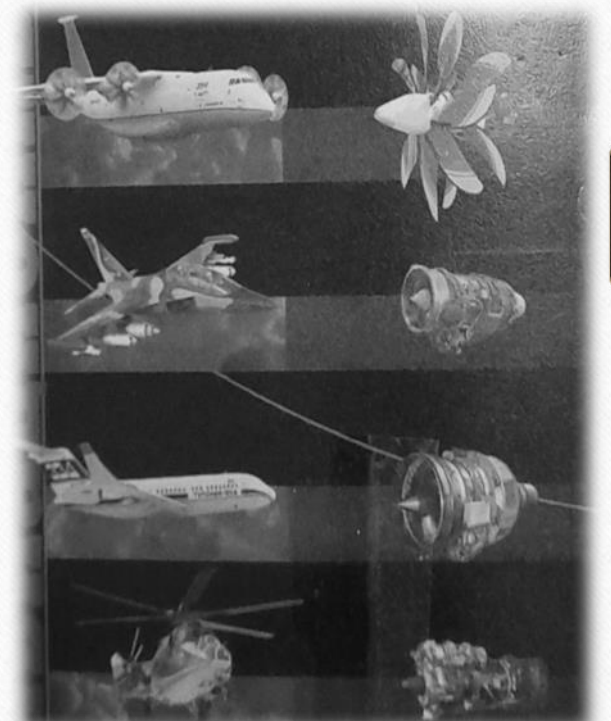
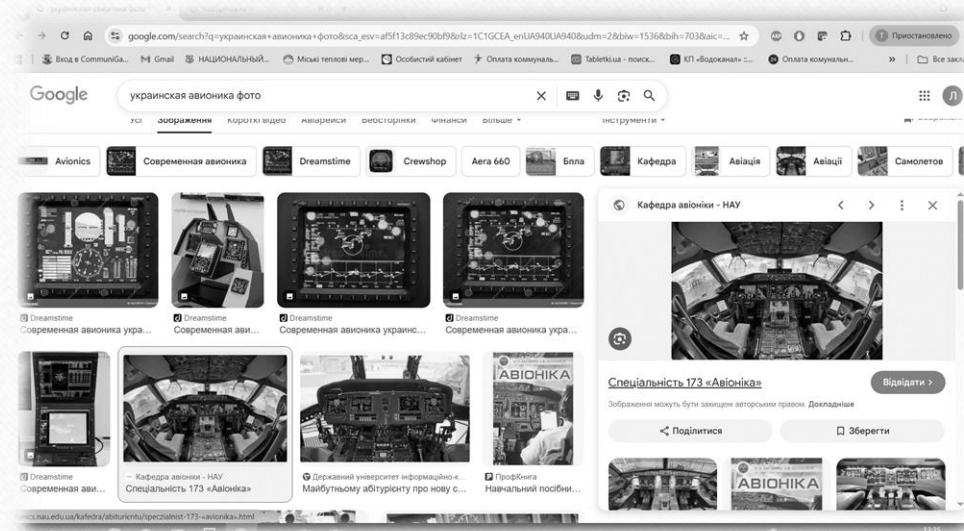
Від інституту сільгоспмашинобудування (1947–1948 рр.) до навчально-науково-виробничого комплексу з восьми спеціальностей для авіапрому нашої держави (1998 р.).

Цей шлях демонструє головне: машинобудування ніколи не зупиняється, воно лише змінює інструменти – від важкого молота до невидимого фотона в оптичному волокні.

Наукові розробки вчених НУ «Запорізька політехніка» наразі широко відомі на підприємствах металургійної, електротехнічної, автомобільної та авіаційної промисловості. Зокрема, одна з нових спеціальностей університету – авіоніка, яка поєднує в собі сукупність усіх електронних систем, розроблених для використання на літальних апаратах, штучних супутниках та пілотованих засобах космонавтики.

Спеціальність 173 «Авіоніка».

Дякуємо за увагу!

Читальний зал періодичних видань: крізь десятиліття разом із наукою!

Від перших іскор у кузнях до сучасних систем авіоніки – ми були і залишаємося вашим надійним інформаційним тилом. Сторінки «Інженера-машинобудівника» пам'ятають ваші успіхи, а ми допоможемо вам створити нові!

- Пишаємося вами: Ви – інтелектуальна еліта та гордість «Машинки»!
- Допомагаємо: Віднайдемо потрібні матеріали (від архівів до сучасних статей).
- Розширюємо можливості: Залучимо ресурси МБА та ЕДД для ваших найсміливіших досліджень.

Завжди поруч, завжди для вас!

Читальний зал періодичних видань
Головний корпус, кімн. 248-А

Газета «Інженер-машинобудівник»
Сайт Наукової бібліотеки

